

NYÍRTELEKI REFORMÁTUS MISSZIÓI EGYHÁZKÖZSÉG

Hírlevél
2016. május-június

**“Énekeljetek az Úrnak, áldjátok nevét,
hirdessétek szabadítását minden nap!” Zsoltárok 96,2**

Zenés-istentiszteletünkön a debreceni Kántus énekelt

Zenés istentisztelet a Vigadóban

Április 17-én különleges alkalom volt gyülekezetünk életében. Különleges volt, mert nem a megszokott helyünkön, hanem a Királyteleki Vigadóban gyűltünk össze vasárnap délelőtt. (Talán az nem is olyan szokatlan a gyülekezetnek, hogy nem a templomban tartjuk az istentiszteletet, hiszen éveken keresztül házaknál, iskolában, a közösségi házban gyűlt össze a közösség, de tavaly is volt rá példa, hogy sátorban tartottuk az istentiszteletet.)

Különleges volt az istentisztelet, mert egy kórus jött közénk Debrecenből. A Kollégiumi Kántus énekkaráról már egy korábbi számunkban írtunk egy bemutatót, így most nem kell részletebben bemutatni őket. Évente több koncerttermi előadás mellett fontos a kórus számára, hogy gyülekezetekbe is ellátogasson, és ott énekszolgálatával legyen jelen. Istentiszteletünkön, mint minden alkalommal, most is volt imádság, éneklés, igeolvasás, prédikáció, adakozás, áldás. Bár ezek az istentiszteleti elemek ezen a napon a megszokottól kicsit eltérő formában jelentek meg. Igeolvasással és imádsággal a kórus egy tagja szolgált közöttünk. A gyülekezeti éneklést pedig nem hangszeres kísérettel énekeltünk, hanem a kórus négy szólamban, élő orgonaként kísért minket. Felemelő érzés volt hallani a kórus énekét, tudva azt, hogy Isten dicsőségére énekeltek. Négy évszázad külföldi és magyar zeneszerzőinek, többek között Goudimel, Benedetto Marcello, Haydn, Mendelshon, Rutter, Gárdonyi Zoltán, Ádám Jenő művei szólaltak meg.

Egy-egy zsoltár, Isten nagyságát elbeszélő ének az emberi lélek mélyét most különösképpen is átjárta. Az istentiszteleten mindenki feltöltődhetett.

A bibliai szakasz felolvasása és az igehirdetés előtt egyfajta felvezetést hallhatott és láthatott a gyülekezet, a Biblia hitelességéről. Mivel az elmúlt évtizedek oktatásában erről nem ejtettek szót, fontos volt hangsúlyozni, hogy a Biblia az ókori iratokat tekintve a leghitelesebb. Ha elfogadjuk a hódító Nagy Sándor életét, tetteit, akkor érdemes meghallgatni és elfogadni, hogy mit mondanak a közvetlen szemtanúk Jézus életéről, haláláról, feltámadásáról.

Az istentisztelet után a kórust a Vigadó karzatán láttuk vendégül. A jó hangulatú ebéd után ők is és mi is nagy szeretettel búcsúztunk el. Mindez nem jöhetett volna létre a kórus nyitottsága, és a gyülekezeti tagok szolgálata nélkül. Hála az Istennek minden segítségért, a plakátok, szórólapok terjesztéséért; mások személyes hívogatásáért; a Vigadó takarításáért – berendezéséért – rendberakásáért; a színpad díszítéséért; a technikai feltételek megteremtéséért; az ebéd előkészítéséért; sütemények adományozásáért; különféle előkészítő-utómunkálatokért; adományokért, amikből az ebédet és az útiköltséget tudtuk finanszírozni; az imádságokért, a tenni akarásért. Hála az Istennek, hogy mindehhez adott erőt, és küldött közénk ilyen szépen éneklő énekeseket.

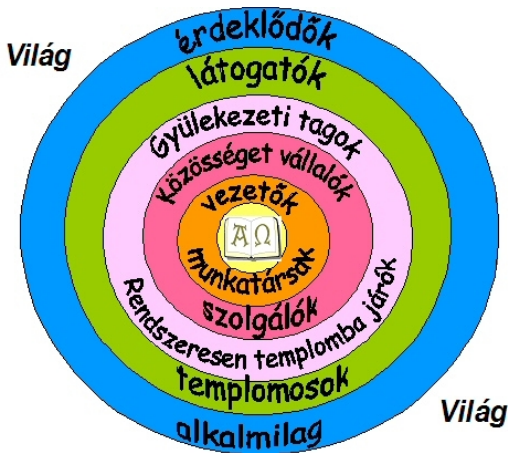
Szabó Pál

Debreceni tapasztalatokról - folytatás

Előző számunkban beszámoltunk arról, hogy február 21-én, vasárnap délután, presbitereinkkel Debrecenbe utaztunk a Nagyerdei Református Gyülekezetbe. Itt Püski Lajos, a gyülekezet lelkipásztora fogadott bennünket. A találkozás célja az volt, hogy egymás gyülekezetét megismerjük, és jó látással, jó példákkal gazdagítsuk egymást. Természetesen olyan nehéz összehasonlítani a mi gyülekezetünket és a debreceni gyülekezetet, mint amilyen nehéz a két várost összehasonlítani. Mégis sok olyan témáról volt szó, ami általában véve minden gyülekezetet érint, így minket is. Nagytiszteletű úr hangsúlyozta, hogy vannak olyan gyülekezeti alapelvek, amik egy kis településen ugyanúgy megjelennek, mint egy többmilliós nagyvárosban. Néhány ábrával szemléltette gondolatait.

A következő ábrán azt láthatjuk, hogy miként lehet eljutni az érdeklődőtől az elkötelezett gyülekezeti tagságig.

Az ábrán látható elemekről érdemes néhány gondolatot megosztani, hogy jobban lásuk és értsük azt a közeget, amiben élünk. Jól látható, hogy koncentrikus körök jelennek meg.

A köröket körülveszi a világ. A gyülekezet mindig egy tágabb közösségben él. A világban élők azok, akik mindig is lesznek a környezetünkben, akár Nyírtelken élünk, akár

máshol. Azokról van itt szó, akik igazából még nem ismerték meg a jó hírt, nem ismerik Istent úgy, mint kegyelmes, szerető Atyát. Számukra az egyház, gyülekezet, megváltás fogalmai idegenül hangzanak. Ha hallottak is ezekről, olyan dolgokat társítanak hozzá, ami inkább távol tartja őket Istentől és gyülekezettől. A koncentrikus körökön keresztül pedig azt láthatjuk, hogyan mélyülhet el valakinek az Isten- ismerete. Egyfajta utat kell bejárni. A legkülső körre ez van írva: érdeklődők – alkalmilag. Vannak, akik elkezdenek érdeklődni Isten iránt. Néhány kérdés foglalkoztatni kezdi őket az életről, vagy egyszerűen vonzóvá válik számukra a gyülekezeti élet. Itt valami több van. Ők azok, akik esetleg az interneten, akár ezt az újságot olvasva, de keresik a gyülekezetet, mert valamire

vágynak. Nehéz megtenni az első lépést a gyülekezet felé. Ne feledjük, hogy számukra ez ugyanolyan idegen és nehéz helyzet, mint nekünk belépni egy idegen hivatalba és ott olyan ügyet intézni, amit korábban nem csináltunk. Ha az adóhivatalba kell belépni, akkor az első lépések valószínűleg mindannyiunk számára félelemmel teliek. Az érdeklődők talán olykor eljönnek a gyülekezet alkalmaira. Már ez is nagy lépés. Ezt követően az illetőn és a gyülekezeten múlik, hogy sikerül-e választ találni a kérdésekre. Fogadjuk őket szeretettel, tudva azt, hogy sokszor a templom ajtajának átlépéséhez kell a legtöbb bátorság.

A következő körre ez a felirat került: templomosok - látogatók. A nagyerdei lelkipásztor bemutatójában azt láthattuk, hogy ők azok, akik bizonyos időközönként eljárnak a gyülekezetbe. Évente egy pár alkalommal ellátogatnak. A kötetlék egyre szorosabbá válik.

Az elköteleződés egy fontos állomása, ha valaki azt mondja: gyülekezethez tartozom. A következő kör erről is beszél: rendszeresen templomba járók – gyülekezeti tagok. Amikor valakiben megérlelődik a felismerés, hogy Isten a világ és így a mi teremtőnk is, akkor érti meg, hogy milyen fontos Isten közösségében lenni. Aki megismeri Istennek Jézusban megnyilvánuló szeretetét, az megérti, hogy mi hiányzott az életéből, és milyen sokat nyer ebből az ismeretből. Fontos benne lenni a gyülekezetben, mert hitünk legjobb gyakorló terepe a gyülekezet. Ebbe a belső körbe már elkötelezett emberek tartoznak.

Az elköteleződés és a lelki érettség következő lépése az, amikor az ember vissza akar adni valamit abból, amit kapott. A közösséget vállalók – szolgálók körben azok vannak, akik nem csak fogyasztani akarják Isten erejét, hanem azt tovább is akarják adni. Valamilyen szolgálattal megköszönni Istennek a szeretetét.

Az ilyen szolgálói körből kerül ki a gyülekezet vezetése. A munkatársak–vezetők azok, akik felhatalmazást kaptak a gyülekezettől arra, hogy Isten akaratára szerint vezessék a gyülekezetet.

A körök legbelső részén pedig egy könyvet láthatunk, ami a Szentírás. A két betű a görög abc első és utolsó betűje. Amikor a Szentírásban ez a két betű együtt szerepel, az Istent, azaz a teljességet jelöli. A gyülekezet alapja Isten, és a benne való ismeretünk és hitünk mélyülése által kerülhetünk egyre beljebb a közösségben.

Szabó Pál

A gyermekek közötti szolgálatról

A 2015/2016-os tanévben, az általános iskolában és az óvodában, 8 csoportban, közel 40 gyermekkel foglalkoztunk heti rendszerességgel. Emellett a vasárnapi istentisztelettel párhuzamosan gyermek-istentiszteletet is tartunk. Így összességében hetente 9 órát szolgálunk gyermekek között. Természetesen év közben tartottunk kézműves délutánokat, teaházakat. Fontos, hogy foglalkozzunk a gyermekekkel, hogy tudják: van egy szerető Isten, aki biztos pont lehet életük minden szakaszában. A hittanórai ismeretség és kapcsolatok többek számára segítséget jelentettek, hogy a gyülekezet felé megtegyék az első lépéseket. A gyülekezet számára talán nem olyan látványos az egész éves iskolai és óvodai hitoktatás, mégis bízunk abban, hogy Isten megáldja a gyermekek között végzett munkát. Lehetséges, hogy egy-egy kisgyermek életében csak évtizedek múlva érik be a gyümölcs. Az elmúlt tanévben, az alsós osztályokban **Gátiné Lubiczki Tünde** végezte a hitoktatást. Az ő beszámolóját olvashatjuk itt *(szerkesztők)*.

Hálás vagyok Istennek és köszönöm Szabó Pál lelkipásztornak, hogy lehetőséget kaptam az alsó tagozatosok hitoktatására. Próbáltam mindig a gyermekek igényeihez igazodva, játékos formában megmutatni a hit igazi lényegét. „Tanuljunk meg végre csak Istenben bízni. Lássuk meg, hogy minden el fog veszni, egyedül Isten marad meg. Aki erre a gondolatra telik meg vidám kedvvel, alkotó erővel, az az igazi keresztény ember.” (Ravasz László) Csodálatos dolog volt látni, hogy egy gyermek milyen nyílt és őszinte tud lenni. Mi, felnőttek, példát vehetnénk róluk és sokat tanulhatnánk tőlük. Mert Jézus mondja: „...ha meg nem tértek, és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermekek, nem mentek be a mennyek országába.” (Mt 18,3) Eleinte nehézkesen indult az év, amíg megszoktuk egymást, de hamar összebarátkoztunk. Próbáltam a gyerekekkel megismertetni, kicsoda Isten, milyen hatalmas és mennyire szeret bennünket. Megismerkedtek a gyermekek a Bibliával és az énekeskönyvvel. Beszélgettünk a keresztelés sákramentumáról, az Isten családjába való tartozásról. Hogyan viselkedjünk a társainkkal, milyen az önzetlen szeretet. „Nem azok a nagy emberek, kik magasra nőnek; nem azok a hősök, kik népeket legyőznek. Nagy ember, ki magában küzd, de nem él magáért, odaadja szívét társai javáért.” (Stendhal)

Próbáltunk időt szakítani kézműves feladatokra is, mert azt szerették a legjobban. Nagyon sokat énekeltünk. A tananyagot többször kisfilmek vetítésével is próbáltam szemléltetni, hogy jobban megértsék a hozzájuk szóló Igét. Készítettek a gyermekek saját imakockát, ami segítségével mindenki imában elmondhatta, ami a szívében éppen formálódott, vagy éppen valami bántotta. Megtanulták az Úri imádságot, az asztali áldást és több zsoltár éneket. Sajnos

nagyon hamar eltelt az év. Az utolsó két óra már kötetlenül telt, tiszteletes úr vezetésével meglátogattuk a templomot, amely alkalommal a gyermekek betekintést nyerhettek a gyülekezeti életbe. Voltak közöttük olyanok, akiknek ez nem volt újdonság, de sajnós volt olyan gyermek is, aki még nem is látott belülről templomot. Utolsó órán fagyaltozni hívott el bennünket lelkész úr. Mindenkitől szeretettel elköszöntünk, kívánva Istentől gazdagon megáldott nyarat. Lesz olyan gyermek, akivel a nyári szünetben is találkozunk a gyülekezetben, gyermek-istentiszteleti alkalmakkor és a vakációs gyermekhét alkalmával. Tanulságos évet tudhatunk magunk mögött. Lelkileg nagyon sokat gazdagodtam, ezért hálás vagyok az Úrnak.

Ezúton kívánok minden gyermeknek és kedves családjának Istentől megáldott nyarat, és a családban megélt legfontosabb dolgot: sok-sok *szeretetet* a következő kis versikével is.

Egy mosoly nem kerül semmibe, és nagyot visz, végez.

Gazdaggá teszi azt, aki kapja, és aki adja, nem lesz szegényebb.

Csak egy pillanatig tart, de az emlék olykor örökké él.

Senki sem elég gazdag ahhoz, hogy nélkülözni tudná, és senki sem olyan szegény, hogy ne tudná adni. A barátság érezhető jele.

A mosoly nyugalmat ad a fáradt embernek. Bátorságot önt a csüggedőbe. Ha valamikor találkozol valakivel, aki nem adja meg neked a megérdemelt mosolyt, légy nagylelkű és ajándékozd meg te a mosolyoddal.

Mert senkinek sincs akkora szüksége egy mosolyra, mint aki nem tud mosolyogni másra.

Gátné Lubiczki Tünde

RÖVIDEN A REFORMÁTUS CURSILLORÓL!

A református cursillo egy háromnapos összejövetel, amely alkalmat kínál a református keresztyén **hit igazságainak megismerésére**, személyes megélésére. Tapasztalatok szerint a keresőket és kétkedőket a **válaszok** megtalálásában segíti, míg a hit útján járóknak **megerősítést, feltöltődést**, hitük elmélyülését adja. A cursillo (spanyol eredetű szó) magyarul a keresztyénségről szóló rövid tanfolyamot jelent.

A cursillo segítségével a vallásosak, de a **hittől, egyháztól távol lévők, a maguk módján Istenhívők is** meggondolhatják és átélhetik, mi a keresztyén megközelítés és válasz életük kérdéseire. Három nap alatt (csütörtök 17:30-tól vasárnap 18-ig tart, bentlakással, teljes ellátással) olyan sokat nyújt, amire a legtöbben egy életen át emlékezni fognak. A cursillokat adományokból fedezzük, ezért a részvétel térítésmentes. Adományokat a helyszínen is örömmel fogadunk.

A cursillo nem csak a vallásos embereknek való. A cursillót nagyrészt **laikusok (nem lelkész egyháztagok) tartják**. Mondandója a tapasztalatok szerint a résztvevők nemétől, családi helyzetétől, felekezetétől, korától, képzettségétől és társadalmi helyzetétől függetlenül is érvényes. A három nap alatt megélt hitbeli tapasztalatok nem ritkán kisebb-nagyobb változásokhoz vezetnek a résztvevők életében.

A cursillo, a Biblia alapján, abban segít eligazodni, hogy **mit jelent közösségekben élni Istennel a mai világban**. Segít elfogadni, vagy újra átélni, hogy Isten gyermekei vagyunk, hogy Isten szeretet, és Atyánk személyesen megszólít bennünket, és gondot visel ránk.

A cursillo a tapasztalatok szerint **örömet ad, aktivizálja az embert**, és tettekre sarkall, hogy magunkat és környezetünket is jobbá tegyük. A cursillo azokat hívja, akik hatással vannak környezetükre. A cursillo célja, hogy az evangélium **az élet megélt valósága** legyen. Ez pedig csak úgy lehetséges, ha az ember személyesen kerül közelebb Istenhez.

Részletesebb ismeretekkel szolgál:

Szabó Andrásné +36/30 924 1142

Kelemen János +36/30 4008924

Porcsalmy Zoltán +36/30 944 8777

Jelentkezés e-mailben: jelentkezes@refcursillo.hu

Jelentkezés postai úton: Szabó Andrásné, 1147 Budapest, Fűrészfű u. 25.

Gyülekezetünk tagja, Futó András, 2016. március 31. - április 3. között református cursillón vett részt Berekfürdőn, a Megbékélés Házában.

Az alábbi interjúban Szabó Pál kérdezte élményeiről, benyomásairól.

Szabó Pál (Sz.P.): Milyen hosszú volt a cursillo hétvége?

Futó András (F.A.): Csütörtök délután érkeztünk meg, és a program egy közös vacsorával kezdődött. A nap folyamán foglalkozásokon vettünk részt. Egy-egy témáról tartottak előadást, amit azt követően kiscsoportokban tudtunk megbeszélni. A kiscsoportban 5-7 fő volt együtt, nagyon közvetlenül tudtunk beszélgetni. Vasárnap este érkeztünk haza.

Sz.P.: Miről beszélgettek?

F.A.: Az egyházat, Istent jobban, más megközelítésből ismerhettük meg. Sok embernek ismeretlen volt, hogy így is lehet gondolkozni Istenről, az egyházzal. Saját életünkre nézve is megbeszéltük, hogy mit jelent mindez.

Sz.P.: Tudna példát mondani arra, hogy miről volt szó?

F.A.: Kegyelem. Elsődlegesen ez érintett meg engem. Istentől milyen kegyelmet kaptam. Én gyermekkortól kezdtem a történetemet. Már a születésem is kegyelem volt. Én is és édesanyám is veszélyeztetve volt a születés során. A bába is azt mondta, hogy még egy ilyen szülést nem vállal. Szüleim jó irányt adtak és jól neveltek. Sajnos a gimnáziumban csaknem minden hit kioltódott belőlem. Nem teljesen, de nagyon sokban megváltoztatott. Olyan hatások értek, amik miatt másik úton indultam el, tékozló fiúként elkalandoztam. Ezért olyan fontos a kegyelem, hogy Isten visszafogadott.

Sz.P.: Környezetről, ellátásról mit tudna elmondani?

F.A.: Nagyon jó környezetben telt el a hosszúhétvége. Az ellátás kitűnő volt. Kimondottan finom volt. A reggeli, ebéd, vacsora mellet a szünetekben is kaptunk nassolni valót. Gyümölcsöket, süteményt és kávé is kaptunk.

Sz.P.: Kik mehetnek egy ilyen hosszú hétvégére?

F.A.: A cursillo mindenki számára nyitva áll. Bárki jelentkezhet a jelentkezési lapon keresztül. Ajánlani szokták ezt a lehetőséget akár lelkészek, akár olyanok, akik már részt vettek ilyen alkalmon. 18 éves kortól lehet menni. Nálunk 77 éves volt a legidősebb. Minden korosztályból voltak, 20-as, 30-as, 40-es évekbeli férfiak is. A jelentkezési lapot kell tehát kitölteni és elküldeni.

Sz.P.: Ha jól számolom, akkor egy szabadnapot is ki kellett venni. Megért-e ilyen áldozatot hozni?

F.A.: Megérté, mert feltöltődtem. Közelebb kerültem Istenhez. Lehetőség volt lelkészekkel lelki elbeszélgetésekre menni. Én magam is részt vettem egy

lelki elbeszélgetésen. Nagyon nagy megkönnyebbülést éreztem a végén.

Sz.P.: Van-e valami, amit szívesen megosztana az újság olvasóival?

F.A.: Ezt az érzést egyszerűen nem lehet visszaadni az újságon keresztül. Ezen részt kell venni, át kell élni.

Helyszín	Dátum (2016)	Jelentkezés
Püspökszentlászló, Életrendezés háza	július 14-17.	
Terény, Johannita tábor	szeptember 8-11.	Ifjúsági
Szalafő, Gatter fogadó	szeptember 22-25.	
Kecskemét-Nyárlőrinc, Emmaus ház	október 6-9.	
Monoszló, Erdei iskola	október 13-16.	
Berekfürdő, Megbékélés háza	november 10-13.	
Balatonszárszó, SDG konferenciaközpont	november 17-20.	Férfi

Idézetek Dr. Gyökössy Endre református lelkipásztortól.

- Ha nem kapjuk meg azt, akit “szeretnénk”, még mindig szerethetjük azt, akit kaptunk.
- Az Atya a tenyerén tart minket. A halállal áttesz bennünket a másik tenyerébe ennyi az egész.
- Az ellenjárat törvénye: Ha nem szeretek valakit, s mégis következetesen jót teszek vele, ehhez később érzelmek is kapcsolódnak.
- A házasság műalkotás. Következésképpen: a házasság megélése művészet is. A művészet három fő ellensége pedig: az ismétlés, a gépiesség és a szürkesség.
- Az unalom legtöbbször azzal kezdődik, hogy a házasságban már nem beszélgetnek, csak megbeszélnek valamit.
- Ha eddig kerested az örömet: ezentúl kérjed! Mégpedig a Szentlelket kell kérni!(...) És esetleg várni is kell! Ettől nehéz ez. Mert nekünk minden azonnal kell. (...) És meg is kell köszönni! Úgy nagyon alulról. Térden.
- A halál hozzátartozik az élethez. De azt is tudom, hogy nem pont, hanem kettőspont.

Pünkösdkor

Információ/Elérhetőségek

Nyírteleki Református Missziói Egyházközség
4461 Nyírtelek, Tokaji út 38.

Lelkészek: Szabó Pál, Szabóné Kovács Márta

Parókia címe: 4461 Nyírtelek, Alsósóskút 1/A.

E-mail: nyirtelek@reformatus.hu

Honlap: www.refnyirtelek.hu

Facebook: Nyírteleki Református Gyülekezet néven érhető el

Telefon: 30/987-0677

Gyülekezetünk bankszámlaszáma: 10404405-00011982-00000001

A hírlevelet szerkesztette:

Gidófalvy Péter, Szabó Pál, Szabóné Kovács Márta.

**Az új "igehirdetői pulpitus",
mely gyülekezeti
adományokból valósult meg.**

**A Kántus
szolgálat közben**

“Ahogyan engem elküldtél a világba, én is elküldtem őket a világba: én őértük odaszentelem magamat, hogy ők is megszentelődjenek az igazsággal.” János 17, 18-19